

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010077
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215010077.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Jozefa Ryanta, na verejnom zasadnutí konanom 06.09.2016 prejednal odvolanie obžalovaného T. W. T. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 19.11.2015, sp. zn. 3T/32/2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému T. W. T., nar. XX.XX.XXXX ukladá podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 117 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu obžalovanému podmiennečne odkladá, pričom podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. sa určuje skúšobná doba v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš zo 16.11.2015 sp. zn. 3T/48/2015 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia

na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný ml. W. T. uznaný za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Za to mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal obžalovaný odvolanie, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch v podstate argumentoval tým, že okrem výpovede samotnej poškodenej ho zo spáchania činu neusvedčujú žiadne priame dôkazy. Trestné oznámenie neurobila bezprostredne po údajnom znásilnení a v jej výpovediach sú rozpory. Okresný súd teda nevyhodnotil vykonané dôkazy správne, nakoľko tieto nie sú presvedčivé. U obžalovaného nebola zistená žiadna násilná úchylka, pričom z jeho predchádzajúceho odsúdenia možno prísť k záveru, že pohlavné styky s maloletými vykonával s ich súhlasom. Je nutné povedať, že v rómskej komunite je sexuálny život pred dovŕšením 15-teho roku života pomerne častý jav.

V prípade, že odvolací súd dôjde k záveru, že skutok sa stal, uloženie nepodmienečného trestu je však neprimerane prísne, vzhľadom na jeho vek. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že zmení právnu kvalifikáciu na sexuálne zneužívanie resp. obžalovaného oslobodí spod skutku, keďže nebolo preukázané, že by ho spáchal obžalovaný.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná, vrátane preverenia jeho obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými

sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaného, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o existencii zavinenia obžalovaného na spáchaní žalovaného trestného činu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia potom v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. jasne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojuje odôvodnenie napadnutého rozsudku v otázke zistenia skutkového stavu a právnej kvalifikácie. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že poškodená G. W. opakovane v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdila, že to bol obžalovaný, ktorý vykonal na nej súlož napriek tomu, že sa tomuto aktu bránila. Tvrdenie poškodenej nepriamo vyplynulo aj z výpovedí svedkov W. W., Y. W., H. W. a G. W.. Títo svedkovia potvrdili verziu poškodenej.

Ani krajský súd pritom nezistil žiadny motív, dôvod, pre ktorý by mala poškodená obžalovaného krivo obvinieť. Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie vyplynulo, že poškodená v čase skutku, vzhľadom na svoj vek, osobnostný vývin a skúsenosti mohla vnímať prežitú udalosť, tieto si zapamätať a tiež ich reprodukovať. Nebola u nej zistená vedomá tendencia ku klamstvu, resp. k upravovaniu prežitých udalostí vo svoj prospech, resp. iných osôb. Jej výpovede možno teda považovať za vierohodné.

Zistené konanie obžalovaného potom okresný súd správne kvalifikoval ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., pretože bolo preukázané, že poškodenú násilím donútil k súložiu a čin spáchal na chránenej osobe mladšej ako 18 rokov - dieťaťu.

Za vyššie uvedený trestný čin možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere 7 až 15 rokov a keďže v osobe obžalovaného ide o mladistvého páchatela s poukazom na ustanovenie § 117 ods. 1 Tr. zák. bolo možné mu ukladať trest odňatia slobody vo výmere 2 až 7 rokov. V súvislosti s výrokom o treste krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný pred spáchaním prejednávaneho trestného činu súdne trestaný nebol. V škole dosahoval síce slabý prospech, ale dochádzku mal pravidelnú, dodržiaval školský poriadok, učiteľov rešpektoval. Rodičia mu venovali výchovu a starostlivosť v rámci svojich možností a schopností, t.j. na primeranej úrovni. Keďže u poškodenej konaním obžalovaného neboli spôsobené žiadne negatívne následky psychického charakteru, krajský súd dospel k záveru, že na prevýchovu

obžalovaného je možné pôsobiť aj trestom odňatia slobody nespojeným s obmedzením jeho osobnej slobody.

Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš zo 16.11.2015, sp. zn. 3T/48/2015 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento

výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, pretože teraz prejednávaný trestný čin spáchal pred týmto odsúdením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.